සන්සුන් සිතුවිලි...

ඩබ්.ජයෝද්යා බෝදිනී අබේසේකර

සන්සුන් සිතුවිලි...

ඩබ්. ජයෝද්‍යා බෝදිනී අබේසේකර

කතා

මනඃකල්පිත

ශුද්ධ වූ පවුලේ බාලිකා මහා විද්‍යාලය කුරුණෑගල

11D

2025-02-08

978-624-208-532-6

පිදුම

"මෙම කවි පොත සැලසුම් කිරීමේදී

මට උදව් කළ හැමෝටම,

ඔවුන්ගේ අධික සහයෝගය සහ ප්‍රේමය පවසා

ස්තූතිවන්ත වෙමි.

ඔබලා වැනි ඥාතීන් සහ මිතුරියන් මාගේ නිර්මාණ වලට
උපකාර

කිරීම මට සතුටක් සහ ගෞරවයක්..

මෙම කවි පොත, අපේ සැම සන්සුන්

සිතුවිලි වෙනුවෙන්."

පෙරවදන

සාහිත්‍ය දියුණුව රටක සංවර්ධනය මනින මිනුම් දණ්ඩකි. ලක් ඉතිහාසයේ කෝට්ටේ, දඹදෙණි යුග කැපිපෙනෙන්නේ ද සාහිත්‍යමය වශයෙන් ප්‍රබෝධවත් කලාපරිච්ඡේද නිසාය.එසේ නම් මහාමායා ඉතිහාසයේද සාහිත්‍යමය වශයෙන් ස්වර්ණමය අවධිය මෙයයි දැනට වසර ගණනාවක සිට අපගේ දියණියන් ග්‍රන්ථකරණය තුලින් විස්කම් පෑම එයට හේතුවයි.පාසල තුළ පොත් ලියනා සංස්කෘතියක් ගොඩ නගා එය රටේම පාසල් පද්ධතියට ව්‍යාප්තකර මෙවර ගෝලීය ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව ම ඊට සම්බන්ධ කරගැනීමට අප ගත්කතුවරියන් සමත්වීම සුවිශේෂ සිදුවීමකි.ඉන් ඔබ්බට යමින් මෙවර පාසල් ප්‍රජාවම ආදි කතෘ කරඳන අත්ථදස්සි මාහිමිපාණන් වහන්සේට උපහාර පිණිස අතීත යතිවර ලේඛක සම්ප්‍රදාය රට තුළ යළි ගොඩනගන්නට පිරිවෙන් ශිෂ්‍ය භික්ෂූන් වහන්සේලා ද ග්‍රන්ථකරණයට යොමුකරන "හෙරණගත්කරණී" ව්‍යාපෘතිය හඳුන්වා දෙන්නට විය. මෙම ශාස්ත්‍රීය සහ ශාසනික සේවාවෙන් රටේ පාසල් අධ්‍යාපනයේ සහ පිරිවෙන් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක වෙනසක් ඇතිකරන්නට නායකත්වය දීමට ලැබීම එහි විදුහල්පතිනිය වශයෙන් මා හට අභිමානයක් වන අතරම පාසලක් වශයෙන් ලබන ජයග්‍රහණයක් ද වෙයි. ජීවිතයේ මුල් අවධියේම තම සහජ කුසලතාව හඳුනාගනිමින් ලේඛන කරණයට යොමුවීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස එළිදකින මෙම කෘතිය ඉදිරි අධ්‍යාපනය සඳහා මෙන්ම අනාගත දිවිය සඳහා අත්වැලක් වනු නො අනුමානය.

විදුහල්පතිනිය,

ශශිකලා සේනාධීර

මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලය - මහනුවර

පටුන... ——— ★·☆·★ ——

☆ ★ ✮ ★ ☆	පිටු අංකය
01) සන්සුන් ගඟ	1
02) අනන්‍ය ආදරේ	3
03) මල් පිපෙන වසන්තය	4
04) ඔහුට නොකියා	6
05) අහස් ගඟේ හැඟුම	7
06) හඬක් නැති ආදරේ	9
07) අඳුරේ මතකය	10
08) තනි මලක් වගෙයි	11
09) සඳටයි හිරුටයි	12

10) ක්ෂිතිජය වාගේ 14

11) දුරක ඔහු 15

12) අහංකාර හඳ 17

නිමාව 18

- "සන්සුන් ගඟ"

ගඟේ රැලි මගේ හිතෙ රැඳේ,

සීත සුලඟ සන්සුන් පාවේ.

අඳුරු මැද ගඟට සඳවත දිලේ,

ඔබේ සිතුවිලි මගේ පවනේ ...

සන්සුන් ගඟක සීරුවේ,

කඳුළු ලැගුම් තියා පාවෙයි.

ඔබේ මතකය ඔස්සේ,

මටම පෙනෙන්නේ ආලෝක වලාකුළුයි ...

- "අනන්‍ය ආදරේ"

ඔබේ මදුර හිනාවෙන්,

සඳ මගේ අහස දිලේ.

නමුත් මගේ හීන මඟ,

ඔබේ හදවත නොපාවේ....

ඔබේ පියෙළි හැරී යන,

කඩිසීමත් හඬවයි මට.

එනමුත් ඔබ දන්නෙ නෑ,

මට ඔබේ රුව පෙනේ හැමතැන...

- “මල් පිපෙන වසන්තය”

හරි සන්සුන්ව මම සිටියා,

උදේ මල් පිපෙන වසන්තය බලමින්,

ඒත් මගේ සිත ගොස් තිබුණේ,

ඔබේ හිනාවෙන් පිරුණු අහසට.

ඔබට අමතක වුණා ද,

මට ඔබේ හැම හැඟීමක්ම මලක් වගෙයි,

මාගේ ආදරය වසන්තයක පැතුමක් වගේ,

නමුත් ඔබේ මනසට එය නාඳුනන වගේ....

- “ඔහුට නොකියා..”

නොදැනෙනා මොහොතකින්,

නුඹේ මනෝවිද පාලනේ,

මගෙ හිතේ සීතලින්,

ගිගිලිම් දැනුනා මට හැමදා.

සන්සුන් රැවක කඳුලු ඇවිදින්,

නුඹේ නමත් මට හඳ සිහින,

එකපාර්ශ්වික පෙම් සන්සුන් සෙරෙන්,

හඳම මෙන් මම සිතමි නුඹම.

හඳ සේ මගේ නෙත් දිසා,

ඉඳහිටම නුඹේ දෑසෙ මිනිසැර,

පෙරලිමක පෙරැල්ලක් අඳුරේ,

හඳට මෙන් සන්සුන්ව ඉන්නෙමි.

හදවතේ හඬ නාද වේලුන,

නුඹේ සෙරෙන් මගේ හීන බිඳුන,

ඉඳන්, මගේ සීතල පෙම් හුස්ම,

නුඹේ හිතට සෙරෙන් සංගීත වේවා…

- "අහස් ගඟේ හැඟුම"

තරු අතරේ ඔබේ රුව සොයනවා,

අහසේ මනෝහර තෙරවන් අතර.

ඔබේ නාමය හිතේ සන්සුන් සෙරනේ,

මටම සදාකාලෙට හැඟුම දැනේ.

ඔබට කියන්නට බියෙන් සෙරී,

අඳුර මැද මගේ හීන බිඳේ.

නමුත් ඔබේ මතකය අතින්,

සන්සුන් ජීවිතයක් ලගයි මට....

- "හඬක් නැති ආදරේ"

ගඟක් වගෙයි මගේ ආදරේ,

ඇල මඟින් සීරුවෙන් දිවෙනවා.

නමුත් ඔබේ හදවත් තේරෙන තුරු,

එක හඬක් නැතුව මම හිඳිනවා.

සඳටවත් කියන්න බැරි වුනත්,

අහස දන්නවා මගේ කතා..

ඔබට කියන්නේ කෙසේද

මේ මටම තනි වූ ආදරයක් නොවද...

- "අඳුරේ මතකය"

අඳුරේ සිතුවිලි නවතිලා,

තනිවෙමි මම හඳ අසල,

ඔබේ සිනහව, අහසෙ අරුම,

මට හඳුනාගන්න බැරි රහසක්.

මම කියන්නෙත් නෑ,

ඔබේ නෙතු මට ආලෝකය,

නමුත් ඔබේ මනස,

ඈත යන්නට තරම් නිවන්සතුයි.

- ‘‘තනි මලක් වගෙයි’’

වැස්සින් පිරි මලක් වගේ,

මගේ හදවත ඔබේ රුවට කැඳවයි,

ඔබට නොදැනී, මට තනිව,

හදවතේ සන්සුන් සෙරිනිටි කඳවුරු දමයි....

ඔබේ හඬක් විනාඩි කිහිපයක් පමණක්,

මට එවක් සදහසක් වේ,

මම ආදරේ මැවූවත්,

එය ඔබේ මනසට පැමිණෙන්නේ නැතිනේ..

- "සඳටයි හිරුටයි"

සඳ නගිනු මොහොතේ,

හිරු කඳිමට සෙරිනිටි සෑදුවා,

එකම අහසේ පායන රැඳුමට,

ඔවුන් කවදාවත් හම්බුනේ නෑ.

සඳ සන්සුන්ව අහසට ආයුබෝවක් දෙනා,

හිරු අඳුරට සමුදෙන මොහොතේ,

අතීතයක් වගේ, නොමනාවෙන්,

කවදාවත් මුණගැසෙන්නට නොහැකි පවක්.

ඔබත් මමත් සඳටයි හිරුටයි වගේද?

එකම අහසේ ජීවිතය ගෙවන්නේ,

නමුත් කිසිදා එකම මොහොතක,

සෙරිනිටි අත්විඳින්නට නොහැකි ලෙස.

අපේ මනස් කතාව සන්සුන්කමට හේතුවක්,

ඒත් එකිනෙකා හමු නොවන වරම්,

අහසේ සඳටයි හිරුටයි වගේ,

අපේ ආදරයද සිතේ ගිලෙන රහසක්ද?

- ‘‘ක්ෂිතිජය වාගේ ඔබ’’

මුහුදු වෙරළේ සන්සුන්ව ඉඳිමි,

හැංගි ඇති රැලි අතර, මගේ හිතේ කුටිය,

මට පෙනේ, ඔබ අර බලාපොරොත්තු,

ක්ෂිතිජය වාගේ දුරක පිහිටා තිබේ.

මගේ මනසට ඔබ අසන්නකොට,

මුහුදු රළ ඔවුන්ගේ කතා කියයි,

නමුත් ඔබට එන්නට බැරි,

ක්ෂිතිජයෙ සිටින්නෙ ආලෝකයේ මාවතක.

ඉදිරියෙන් යන්නයි මම උත්සාහ කරමි,

ඔබේ දුරක වියැකුණු සෙරිනිටි හඹා,

නමුත් ක්ෂිතිජය පසෙක යන පමණක්,

මට හදවතේ දුර ගමනක් වෙයි.

ඔබ මට සදාකාලය වාගේ,

සන්සුන් මතකයේ මනෝරමය,

නමුත් මට ළඟාවිය නොහැකි ලෙස,

ක්ෂිතිජය වාගේ ඔබේ ආලෝකය…

- ‘‘දුරක ඔහු’’

මුහුදු වෙරළේ තනිව මම,

අහසේ නෙත් තියා බැලුවා,

ඔබේ රුව වලාකුළු අතර,

දුරක පාවෙයි මගේ සිත.

ඔබේ හිනාව මට හිරු වගේ,

නමුත් එය මා අතට ළඟා වන්නේ නැහැ,

මගේ හැඟුම් සඟවා මම බලාසිටියත්,

ඔබේ සිත එය හැරෙන බවක් නැහැ.

දුරක සිටින ඔබේ ආලෝකය,

මාගේ අඳුරේ සන්සුන්මය වේ,

නමුත්, කවදාවත්, ඔබට මාගේ ආදරය

දැනෙයිද කියලා මම නොදනිමි

- “අහංකාර හඳ”

අහසෙ තරු නොහඳුනාම,

මගේ සිත යයි අහංකාර හඳට,

ඔබේ සන්සුන් ආලෝකය,

මා වශී කරයි නිවන්සතු මනෝරමය.

තරු සෙරිනිටි ගෙන ඇවිත්,

නෙතු අගට මනෝමාය පැදි,

නමුත් හඳේ රුවේ මැවෙන,

ඔබේ ආලෝකයයි මාගේ ලෝකය.

ඉහළම ඉහළක ඔබේ ස්ථානය,

මට ළඟා විය නොහැකි සන්සුන්කම,

අහසෙ තරු අතරෙම රැඳුනත්,

මගේ හදවත හඳටම බැඳී...

"අතීතයේ හෝ,

අනාගතයේ හෝ, මේ කවි මගේ

සිතේ අඳුරු මඟ හරහා ගමනක් වූ ආදරය

හා හැඟීම්වල අලංකාර

පටුමැස්මකි..."

පසුවදන

රටේ අනාගත සංවර්ධනයට ඉවහල්වන සාහිත්‍යය ප්‍රබෝධයත් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක දියුණුවත් සාහිත්‍ය නිර්මාණකරණය විභවතා කොටගත් අනාගත පරපුරේ හැකියාවන් ඔප්නැංවීම සහ එළිදැක්වීමට වේදිකාවක් ගොඩ නැගීම වැනි බහුවිධ පරමාර්ථ ඇතිව 2014 වසරේ පටන් මාගේ සංකල්පයකට අනුව ක්‍රියාත්මක පාසල් දරුවන් ග්‍රන්ථකරණයට යොමුකරන ක්‍රියාමූලික පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය යටතේ වෙ වන විට ලේඛක අංකුර හැට දහසකට වැඩි ප්‍රමාණයක් දේශීය සාහිත්‍ය කෙතේ රෝපණය කිරීමට ලැබීම අප ලැබූ භාග්‍යයකි.එම බීජ දළුලා වැඩෙන්නට අවැසි සරු පසක් සැකසීම සමාජ වගකීමයි. පාසලක් මුල්වීමෙන් අධ්‍යාපනයේ ඵලදායිතාව වෙනුවෙන් වසර ගණනාවක් අඛණ්ඩව පාසල් කලාප, පළාත්, ජාතික සහ ජාත්‍යන්තර තලය දක්වා ක්‍රියාත්මක කර ඇති මෑත ඉතිහාසයේ එකම ව්‍යාපෘතිය මෙයයි. මෙවර ඒ සඳහා පිරිවෙන් ශිෂ්‍ය භික්ෂූන් වහන්සේලා ද සම්බන්ධ කර ගැනීම විශේෂත්වයකි. මෙහිදී මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිතුමිය, දියණියන්, ගුරුභවතුන්, දෙමාපියන් සහ ආදි ශිෂ්‍යාවන් දැක්වූ කැප කිරීමට ජාතියේ ප්‍රණාමය හිමිවිය යුතුය.මුද්‍රිත පොත තවමත් අපේ අධ්‍යාපනයේ ප්‍රධාන මෙවලමයි. පොතකින් දරුවෙකුට ලැබෙන ආස්වාදය අන් කිසිවෙකින්වත් ලබාදිය නොහැකිය.

මානව දැනුම ගබඩාකර තැබීමට විවිධ විද්‍යුත් උපාංග භාවිතයට එක්වීමත් සමග දරුවන් එයින් දුරස්වීම අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක බවට අනර්ථකාරී මෙන්ම සමාජය තුළ විවිධ ගැටළු ප්‍රශ්න නිර්මාණය වීමට හේතු වී ඇති බව පර්යේෂනාත්මකව සනාථ වෙයි. මෙයට පිළියම් වශයෙන් ක්‍රියාත්මක මෙම ව්‍යාපෘතියෙන් වසර ගණනාවක් මුද්‍රිත පොත් රචනාකර ඩිජිටල් තාක්ෂනය යුගයේ ස්මාර්ට් බාල පරම්පරාව නූතන තාක්ෂනය සමග ගලපමින් දැනට වසර දෙකක සිට රටේම පාසල් දරුවන් සමග එක්ව විද්‍යුත් කෘතී රචනා කරයි. තම නිර්මාණ ජාත්‍යන්තර පාඨකයන් වෙත ගෙනයාමට මහාමාය බාලිකාවයන් ඩිජිටල් වේදිකාවක් ගොඩනගා දී තිබේ. තම නිසඟ, සාහිත්‍ය නිර්මාණ හැකියාව තුලින් එයට පිවිසි පුංචි ගත්කතුවර ඔබගේ ලේඛන දිවියට මගේ සුභාෂිංසන.

ව්‍යාපෘති නිර්මාතෘ සම්බන්ධිකාරක,සෙනෙවිරත්න මහලේකම්

978-624-208-532-6